

това, защото отъ тогазъ много време се измина и азъ днесъ съмъ изправенъ предъ други грижи и други нужди. Не ти писахъ повече по поводъ на исканата отъ мене служба, защото знаяхъ, че си много заетъ около изборитѣ. Презъ това време азъ кое-какъ прекарахъ.

Напоследъкъ (въ края на августъ) ми дадоха една служба отъ Министерството на вътрешнитѣ работи: делегатъ въ Варна на комисията за бѣжанцитѣ, съ 25 лв. дневно. Благодаримъ и на това.

Всичко щѣше да се поправи, ако въпроса за Добруджа бѣше се решилъ благоприятно, както и азъ и цѣлата многобройна добруджанска емиграция, очаквахме. Но това не бѣдѣ.

Азъ не мога да се върна и положението ми отново се влошава извънредно много. Досега, както казахъ, кое-какъ прекарахъ. Тукъ му е мѣстото да ти обясня, че азъ си послужихъ преди всичко съ ония пари, които Паскалевъ бѣше ми изпратилъ. Исканъ да устоя на задължението си и срещу това да му дамъ за издаване новата си книга, която бѣхъ привършилъ. Но какво да правя, когато вече бѣхъ безъ стотинка и нѣмаше отъ гдето да взема. Принудихъ се да искамъ единъ авансъ отъ стария си издателъ, той ми прати и азъ не можахъ да не дамъ нему книгата. Той я печата вече и скоро ще излѣзе.

Съ тоя авансъ и премията, която получихъ отъ Академията и съ заплата на жена си, прека-